

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	9.4.1 Emisja CO 2 na jednostkę wartości dodanej
Cel Zrównoważonego Rozwoju	'Cel 9. Przemysł, Innowacyjność, Infrastruktura'
Zadanie	9.4 Do 2030 roku podwyższyć jakość infrastruktury i wprowadzić zrównoważony rozwój przemysłu przez zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów oraz stosowanie czystych i przyjaznych dla środowiska technologii i procesów produkcyjnych, przy udziale wszystkich krajów, zgodnie z ich możliwościami.
Definicja wskaźnika	Wskaźnik określa wielkość emisji dwutlenku węgla (CO2) w kg na jednostkę warości dodanej Produktu Krajowego Brutto (rok 2010=100). Obecnie wskaźnik wyliczany jest jako stosunek emisji CO2 do PKB mierzonego Parytetem Siły Nabywczej (Purchasing Power Parity – PPP).
Jednostka prezentacji	kg CO2 / 2010 USD PPP
Dostępne wymiary	ogółem
Wyjaśnienia metodologiczne	Emisja to wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do powietrza, wody, gleby lub ziemi: a) substancje, b) energie, takie jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne. Wartość dodana brutto (WDB) mierzy wartość nowo wytworzoną w wyniku działalności produkcyjnej krajowych jednostek instytucjonalnych. Wartość dodana brutto stanowi różnicę między produkcją globalną a zużyciem pośrednim, jest wyrażona w cenach bazowych. Emisja CO2 na jednostkę wartości dodanej jest uniwersalnym wskaźnikiem do pomiaru wpływu produkcji przemysłu na środowisko. Uwzględnia energochłonność, wydajność techolonogii produkcji oraz zużycie paliw kopalnych.
Źródło danych	Międzynarodowa Agencja Energetyczna
Częstotliwość i dostępność danych	Dane roczne; od 2010 r.
Uwagi	